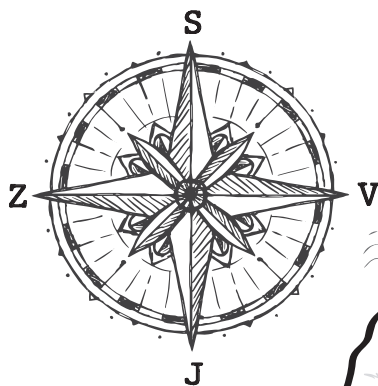
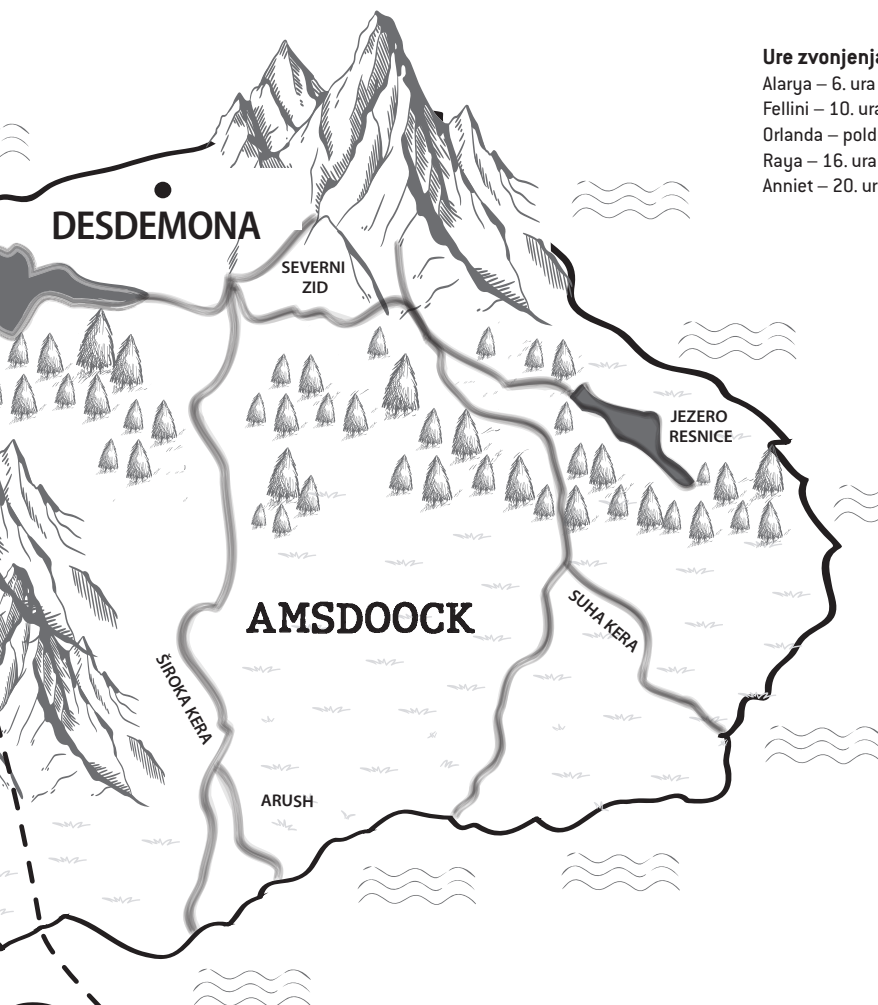

LUCIJA LENARČIČ BOŠNJAK

NIKDAR ENAKA

Ure zvonjenja templjev:

Alarya – 6. ura
 Fellini – 10. ura
 Orlanda – poldne
 Raya – 16. ura
 Anniet – 20. ura

Mugova lestvica:

40 mugov – puščavsko
 35 mugov – peklensko
 30 mugov – nevzdržno
 20 mugov – zelo vroče
 15 mugov – vroče
 10 mugov – soparno
 5 mugov – toplo
 0 mugov – mlačno
 -5 mugov – hladno
 -8 mugov – ledišče
 -10 mugov – mrzlo
 -15 mugov – zelo mrzlo
 -20 mugov – ledeno

Povprečne temperature:

Andera (Banali)

25–33 mugov – poletje
 10–20 mugov – pomlad
 6–15 mugov – jesen
 -3–2 mugov – zima

Amsdoock (Desdemona)

15–25 mugov – poletje
 10–15 mugov – pomlad
 3–13 mugov – jesen
 -10–0 mugov – zima

NIKDAR ENAKA

LUCIJA LENARČIČ BOŠNJAK

Urednica in lektorica: NADA MULEJ

Oblikovanje in prelom: MAURICE ZALAZNIK

Podoba Elrye na naslovnici: BRINA PETRIČ

INŠTITUT MEDIUS, Mateja Lenarčič s. p.

Tisk: Demat d. o. o.

Ljubljana, 2024

1. izdaja

300 izvodov

Vse pravice pridržane. Brez predhodnega pisnega dovoljenja založnika je prepovedano reproduciranje, distribuiranje, dajanje v najem, javna priobčitev, predelava ali druga uporaba tega avtorskega dela ali njegovih delov v kakršnem koli obsegu ali postopku, vključno s fotokopiranjem, tiskanjem, javnim interaktivnim dostopom ali shranitvijo v elektronski obliki.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-31
LENARČIČ Bošnjak, Lucija
Nikdar enaka / Lucija Lenarčič Bošnjak. -
1. izd. - Ljubljana : Inštitut MEDIUS, 2024

ISBN 978-961-96760-0-4
COBISS.SI-ID 206570243

»VSEM NAM, KI VERJAMEMO V ČUDEŽE,
KAJTI ČUDEŽ JE OSNOVA MAGIJE.
MATEJA, TO JE TUDI ZATE.«

Vsebina

9	PROLOG
13	PRVI DEL
15	PREVARANTKA
21	METAMORFINJA
31	PRVO SREČANJE
43	VOHUNKA
55	ZBOR UPORNIKOV
67	IZDAJALKA
75	OSVOBOJEN
89	TKANJE VEZI
99	SPOZNANJE O SKUPNI USODI
115	SKUPINA SE SREČA
125	PODKUPNINA
141	NE ZAUPAJ NIKOMUR
153	PRVIČ V PALAČI
167	KO PRIJATELJ POSTANE SOVRAŽNIK
189	NAČRTI SE SPREMENIJO

203	DRUGI DEL
205	RAZKRITA PRETEKLOST
225	ŽRTEV UPORA
243	BITJA PEŠČENEGA VIHARJA
257	ZA ZIDOVI KRALJEVIH SOBAN
261	OČEM SKRITO LJUDSTVO
273	NA MEJI NOROSTI
283	NEPRIČAKOVANI SPOPAD VELIKANOV
299	NEUSLIŠANA LJUBEZEN
311	KONEC ALI ZAČETEK?
323	NAŠEL BOŠ POT SKOZI VSE
333	VRNITEV MANULA IN LEOPARDA
343	EVFORIJA IN NOČNA ZASEDA
355	UJETA SENCA
359	PONOVNO SREČANJE IN VRNITEV
379	KO UROK POPUSTI
393	BITKA ZA SVOBODO
407	EPILOG
409	ZAHVALE

PROLOG

NERLON SE JE znašel sam, sam sredi temnega gozda. Noč ga je ločila od tovarišev, ki so bili zdaj že kilometre naprej. Le kaj mu je bilo, da je potoval z njimi? Zadnje čase se je vse manj zavedal, kaj počne.

Nisem se zavedal, kje sem in kako sem prišel sem, razen ponoči; takrat sem prav dobro vedel, kje sem.

Čez dan mi je na uho ves čas šepetal glas. Govoril je v zame neznanem jeziku, a se mi je vseeno zdelo, da ga razumem. Da razumem željo po moči, ki je nekje globoko tlela v meni.

Zdaj, ko sem hodil skozi temen gozd, sem glas spet slišal, čeprav je ponoči obmolknil. Šepetal mi je o bogastvu, neznanih svetovih, moči, magiji, kakršne si niti predstavljati ne morem. Le kateri norec mu ne bi prisluhnil? Popolnoma sem se izgubil v njegovih tihih besedah in nisem več čutil z mahom poraslih tal, šelestečega listja v podrasti.

Tisto noč se je zame vse spremenilo. Glas me je vprašal, ali se želim za vedno znebiti osamljenosti, ali želim imeti moč, kakršne nima nihče, ali želim postati strah in trepet kralja in kraljice. Tam, v temnem gozdu, sem v noč zašepetal eno samo besedo, ki me je za vedno spremenila: »Ja.«

V tistem hipu sem se zavedal vsega, kar me je obdajalo, nato pa sta noč in tema postali del mene. Najprej je bila bolečina, silna in neopisljiva bolečina, ki ni mogla biti s tega sveta. Nato so sence postale del mene in jaz sem postal del senc. Bile so moje večne prijateljice, edine, ki so slišale moj glas. Noč, moj večni sovražnik, je bila zdaj prijateljica, dan pa mora.

Ko je bolečina popuščala, sem vedel, da sem postal njen sluzabnik. Tisti, ki ji bo vedno brezpogojno vdan, ki je svojo dušo zapisal sencam.

Kdo je Zila? Ne vem. Vem pa, da sem ji zapisan, tako je določila usoda. Ali pa ona. Morda pa je usoda prav ona, kdo bi vedel?

Od tistega dne je postalo moje življenje drugačno. Nikdar več ne bom slišal šuma svojega glasu. Nikdar več na svojih ustih čutil pristnega nasmeha.

Zdaj, po vseh teh stoletjih, je glas še vedno tu, ona je zdaj ta glas. Vendar ni več le šepet noči, zdaj je razločen, včasih tudi glasen in kričeč, da se sprašujem, ali ga res slišim le jaz.

Ima nadzor nad mano, ne jaz nad njim.

Zdaj prav dobro razumem, kaj mi je govoril glas tiste davne noči, zdaj vem, kaj od tistega je bila laž in kaj ne. A to še ne pomeni, da je ne sovražim, ker mi je vzela vse, kar imam. Ko sem ji to nekoč rekel, me je le okarala: »Nikdar ne boš izgubil vsega, mene boš vedno imel.«

Takrat sem spoznal resnico. Zame ni več srečnega konca, zgolj temna večnost.

